

Med Hensyn til de Afvigelser fra den bestaaende færøste Lovgivning og fra Fattigloven af 1891, som Forslaget indeholder, skal isørigt følgende bemærkes:

Kapitel I.

Om Fattigvæsenets Bestyrelse og Indtægter samt om Amtsfattigkassen.

Dette Afsnit (§§ 1—12) er i det hele taget overensstemmende med den gældende Ordning (jfr. de foran citerede Love af 22de Marts 1855, 16de Februar 1866 og 28de Februar 1872).

Hvorvel saaledes de færøste Fattigdistrikter ikke, saaledes som Tilfældet var efter Loven af 22de Marts 1855, skulle falde sammen med Præstegældene, men med Sognene, saaledes at ethvert Sogn udgør et Fattigdistrikt for sig, foreslaas det dog (§§ 1—3), at Fattigvæsenets Bestyrelse i de enkelte Distrikter i Overensstemmelse med den ved Loven af 1872 indførte Ordning fremdeles skal være lagt i Hænderne ikke paa Sognekommisionerne, men derimod paa Kommunalforstanderskaberne. Et Forslag om at udvide Sognekommisionernes Myndighed ved helt og holdent at betro dem Fattigvæsenets Bestyrelse, medens de nu i saa Henseende kun have en underordnet, assisterende Virksomhed, vandt ikke Tilslutning i Lagtinget, da man ikke mente, at Tiden endnu var kommen til at foretage et saadant nyt Skridt i Retning af Selvstyre i de enkelte Sogne. I § 32 er der derimod for saa vidt foreslaaet en Forandring i det bestaaende, som det der bestemmes, at Fattigforstanderskabet i Thorshavn selv skal vælge sin Formand, medens Sognepræsten efter de hidtil gældende Regler (Loven af 22de Marts 1855 § 2 og Loven af 16de Februar 1866 § 14) har været selvstreven til denne Post.

§§ 4 og 5 ere overensstemmende med de gældende Bestemmelser, Loven af 22de Marts 1855 §§ 5 og 6 og Loven af 28de Februar 1872 § 17.

§ 6, der opregner de Indtægter, der tilfalde Fattigkasserne, svarer til § 16 i Loven af 1855, saaledes som den er bleven forandret ved den foran citerede Lov af 9de Februar 1883.

§§ 7—12, der angaa Amtsfattigkassen, dens Indtægter, Bestyrelse og Midlernes Anvendelse m. v., svare til §§ 19—23 i Loven af 1855.

§ 7, der opregner de Kassen tilfaldende Indtægter og svarer til Loven af 1855 § 19, er, bortset fra en Redaktionsændring, kun deri forskellig fra denne Bestemmelse, at Tr. e. er ombyttet med den ogsaa her under e. optagne Passus: „De Afgifter, der i Genhold til de til enhver Tid gældende Lovbestemmelser skulle tilfalde Amtsfattigkassen“, hvorimod der ikke formenes at være nogen Grund til, saaledes som af Lagtinget foreslaaet, at opregne alle de Lovbestemmelser, hvorved Afgifter eller Indtægter udtrykkelig tillægges bemeldte Kasse; at der i Tr. h. er tilføjet Bøder efter Øvrighedsresolution, samt at der under et nyt Tr. er tilføjet: „Gaver“.

I § 8 er efter Lagtingets Ønsker foreslaaet en helt ny Bestemmelse. For saa vidt denne gaar ud paa, at der af Amtsfattigkassens Midler skal sættes fast et Beløb af 25,000 Kr. som urørlig Grundfond, som derefter forøges ved Tillæg af hele eller en Del af Indtægtsoverskudet for hvert Aar, motiveres dette ved Nødvendigheden af at sikre Kassens Evne til til enhver Tid at kunne imødekomme de stedsvis stigende Krav til samme. Af de sidste hertil indkomne Regnskaber ses det, at Kassens rentebærende Kapital den 30te September 1891 var 23,448 Kr. 58 Øre, og at der samtidig var en kontant Kassebeholdning af 3,444 Kr. 40 Øre, hvorefter man formentlig uden Betænkkelighed vil kunne gaa ind paa den første Del af Forslaget. Hvad det aarlige Indtægtsoverskud angaar, gif Lagtingets Forslag ud paa, at det stedsvis skal tillægges Grundfonden, dog ikke udover 500 Kr. aarlig, med hvilken sidste Begrænsning Meningen har været, at der af de gode Aars større Overskud skulde kunne anvendes en Del til dermed efterhaanden at opsamle et Slags Reserverfond, hvortil der kunde gribes i daarlige Tider. En saadan Ordning vilde imidlertid let i daarlige Aar kunne føre til, at man gif ind i det ny Regnskabsaar uden eller saa godt som uden disponibel Beholdning eller Midler, og man bør derfor formentlig, for at undgaa dette, indskrænke sig til, som her foreslaaet, at bemyndige Lagtinget til efter et Støn over Status at bestemme, at indtil 500 Kr. af Arets Overskud kan lægges til Grundfonden.

§ 9 svarer til § 20 i Loven af 1855 og er, skøndt anderledes redigeret i Slutningen, dog i Realiteten overensstemmende med denne. I de efterfølgende §§ 42, 72 og 73 nævnes særlige Tilfælde af saadanne